

[Statsministeren.]

Gang efter den anden har skruet Militærudgifterne op.

Jeg forsikrer derfor det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at Landstinget skal ikke blive glemt, Landstinget skal ikke komme til at staa som en stakkels fattig Per Erik, som ingen tænker paa. Landstinget vil blive husket, og Landstinget vil blive afskaffet. Men først skal det erobres, det er rigtigt. Først skal det erobres, og det vil jo ogsaa blive erobret, saaledes som alt andet lykkes og er lykkedes efterhaanden, naar det er i Pagt med Udviklingen og med den sunde Fornuft.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde ikke ret meget. Han vilde gerne vide, hvad der er forhandlet om mellem Venstre og Socialdemokrater under de saakaldte Militærforhandlinger. Jeg kan godt forstaa, at der er visse Ting, der kunde interessere det ærede Medlem, men jeg er aldrig kommet til det ærede Medlem og har sagt, at han skulde fortælle mig om de private Samtaler, han fører, og jeg forstaa derfor ikke, med hvilken Ret han nu forlanger det af andre. Jeg tror, han ligesom andre maa vente, indtil Forhandlingerne definitivt erklæres for at være afsluttede, og hvis saa nogen har noget at meddele fra disse Forhandlinger, saa bliver det nok meddeelt; men jeg ser ikke, at nogen berettiget Interesse krænktes ved den Tavshed, som hidtil har været gennemført, og som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der er udenfor det hele, meget forstaaeligt kan være lidt misfornøjet med, men saadan er nu en Gang Livets Gang. Vi Socialdemokrater har ofte været udenfor et og andet, og vi har aldrig i den Anledning opført os som næsvise Mennesker, der ikke kunde vente, indtil Tavsheden af sig selv maatte brydes.

Formanden: Jeg gaar ud fra, at den højterede Minister ikke ved sin Udtalelse vil stemple det ærede Medlems Optraeden som næsvis.

Statsministeren (Stavning): Ingenlunde. Jeg har blot gjort opmærksom paa, at vi ikke optraadte som næsvise.

Begge de ærede Ordførere, Vestres og de Konservatives Ordførere, har endelig talt om Krisen i Landbruget, og efter at Lockouten var gledet dem ud af Hænde, var det det eneste Lyspunkt, der var tilbage i Talerne.

Nu er det i og for sig meget ejendommeligt at høre disse to udprægede Talsmænd for Kræfternes frie Spil møde her og vidt

og bredt paakalde Statens Indgreb overfor Erhvervsforhold. Gud ved, hvor mange Gange jeg er blevet næset af, naar jeg er kommet og har talt om, at Staten skulde gribe ind i Erhvervsforholdene, og har faaet den Besked, at det er noget, som Erhvervene selv skal klare. Der er ingen Grund til at holde Rigsdagen inde i den Anledning, sagde man til mig for et Par Aar siden, der er ikke noget at gøre overfor Arbejdsløshed og industriel Krise og alt det, I kommer her og snakker om. Hvad kommer det Rigsdagen ved! Er der nogle Erhverv, der ikke kan klare sig, maa de gaa til Grunde.

Det var ikke mig, men det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og hans Meningsfæller, der brugte den Tale. Det var Indbegrebet af Teorien om Kræfternes frie Spil, men nu har det en helt anden Lyd. Nu er der nogle Folk, der sælger Smør og Flæsk, som ikke faar saa gode Priser for det, som de finder rimeligt — og det var maaske ogsaa rimeligt, om de fik bedre Priser —, som i nogle Maaneder virkelig har maattet arbejde med lavere Priser, end de er vant til. Ja, det er jo hændet for Skomagere og Skrædere i visse Perioder, uden at man derfor har gjort sig særlige Anstrengelser. Men nu kommer man og kræver, at Rigsdagen skal være til Stede for det Tilfælde, at der maatte blive en eller anden Situation, hvor Rigsdagen skulde gribe ind, fordi Bønderne faar for lidt for Smørret og Flæsket.

Det er dog ganske ejendommelige Forhold, man her er kommet ud i, at man af Hensyn til private Ejendomsbesidderes Forhold skulde holde Rigsdagen siddende inde og vente paa, hvad vi eventuelt skal gøre overfor disse private Ejendomsbesiddere, der ikke faar samme Pris for deres Varer, som de har været vant til. Nu har jeg jo ikke det mindste imod ud fra *mine* Teorier, at man træder til og hjælper, hvor Hjælp er paakrævet, det er noget ganske andet, jeg har jo altid staaet paa det Standpunkt, at Staten ikke kan holde sig borte, naar der er Krise og Vanskeligheder for et Erhverv. Men de ærede Medlemmer har, saa sandt som jeg staar her, sagt det modsatte, og derfor synes jeg, det er en kostelig Situation, vi er inde i, at dette, at Samfundet skal gribe ind og hjælpe Landmændene, er det eneste Lyspunkt, som de ærede Oppositionsførere ser, at de, som er Talsmænd for Kræfternes frie Spil, kun har det eneste Nummer at føre frem i den politiske Debat.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har gjort sig den Ulejlighed at lave en hel stor nationaløkonomisk Tale, hvori han paaviste, at Pengeudbyttet af Landbrugets